

Věra

Obrázky ze života

Co se stalo l.p. 1949?

V roce 1949 se stala spousta událostí. Kromě toho, že svět se ještě stále radoval z porážky (nebo z vítězství - jak se to bere - oba názory mají své oprávnění, jak mi JS vysvětlil, když jsem jednou hanebně využil jeho roztomilé indispozice vyplývající z podcenění sil při konzumaci zelené a vyprovokoval ho k výkladu o postmoderním náhledu na svět, za což se mu upřímně omlouvám, což není zase až tak moc těžké, neboť jak jsem vyrozuměl, upřímnost k této době zrovna nepatří a každý si může říkat co chce, i když nemá co, jak ostatně sami právě na těchto řádcích můžete vidět) a dalších radostných i smutných událostí. Stalo se toho mnohem více, což jsme ani netušili a co ovlivnilo naše životy naprosto a velmi - a jestli si myslíte, proč ten dement, tedy já, konečně neudělá tečku, tak tu ji máte.

Ono to vlastně začalo dříve, a to mnohem dříve. Jak moc dřív je těžko říct, každý má svůj, jak už řečeno výše, oprávněný názor. Metodou úplné negativní indukce lze dovodit celkem snadno, že na počátku vůbec nezáleží a lze přistoupit rovnou k tématu na začátku letmo zmíněnému. Někdo by mýsl, že pomocí pana Googla lze rozebrat téma lehce. Jak hluboký omyl to je, ukazuje Wikipedie na hned několika příkladech. Tak třeba rovnou na začátku zmíněného roku se uvádí tato, podle nich významná, zpráva:

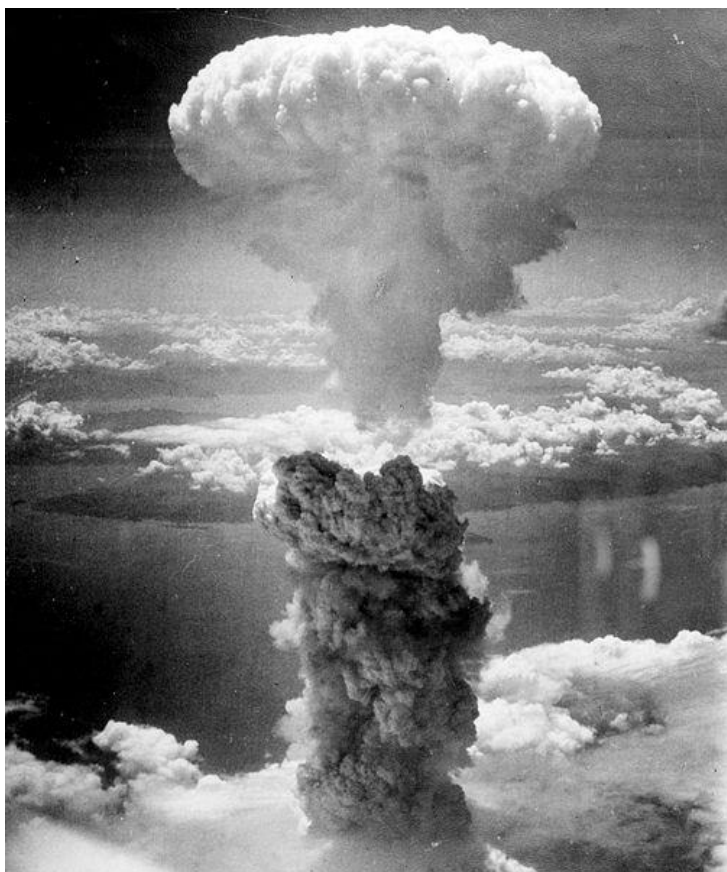

4. 1. 1949 RMS Caronia připlula do New Yorku ze Southamptonu. No loď to sice není špatná, ale mě kromě toho, že je pěkně zelená, zase moc nezaujala. Proč o ní mají stránku na Internetu mi trochu uniká. Asi v té době zmrzlo málo ovci v Nebrasce a nebylo jiných katastrof.

A tak to jde pořád dál. Pár ovci zmrzlo v Kanadě, v Oklahomě zase spadla kráva do sila, Joe Luis odešel do

penze. Tady jedna zajímavá - Irsko se odtrhlo od Anglů a udělalo se pro sebe, což tedy můj život ovlivnilo a to pozitivně, neboť Aleš mi z Irska dovezl flašku whisky (a neproste, nedám).

Nebo tady: **19. ledna 1949 se u hrobu E. A. Poea poprvé objevil neznámý (snad) muž, který spisovateli připil a odešel, zanechav tam tři růže a láhev koňaku, což se od té doby každoročně opakuje.** Taký nic extra, jen ty tři růže vidím dvakrát i bez koňaku.

Pak tu bylo samozřejmě pár událostí, které byly poněkud zásadnější - např. byla objevena Nereida, měsíc to Neptunův. Taky vznikla Německá spolková republika a vypukla studená válka, nicméně to jen tak mimochodem, to asi každý ví. Ale že v televizi běžel první televizní western, to také není bez zajímavosti.

V srpnu už to bylo zajímavější: **V Ekvádoru zemětřesení usmrtilo 6500 lidí.** No ale co nám po tom, že. Ještě že vybuchl JOE 1, čili první Stalinova atomová bomba, to už bylo něco. I když zase - co nám (kteří právě nebydlíme nad ložiskem uranu) by mělo být do toho?

Naštěstí je tu Google, po dlouhém pátrání a zkoušení se objevil odkaz na malý obrázek - a to je fakt bomba. Neboť tahle událost z roku 1949 vstoupila do našich životů, a nemohli jsme s tím dělat ale vůbec nic.

zápis dokládající, že jistá Věra Holíková ze Zlína nezaplatila dosud za odpady, je mnohem mladší.

Tehdy si pár lidí ještě myslelo, že to žádná bomba není, ale Malá Věruška však rostla jako z vody. Pak už to sice tak úplně z vody nebylo, neboť přešla na mnohem účinnější látky, jejichž základ spočívá na zvládnutí procesů kvasných, ale to ještě bylo v nedohlednu. Ani písemné záznamy o této době mnoho nařikají, první

Také další dokument ještě neříká nic o tom, co přijde. Přesto v očích V. H. zahlédneme něco pot'ouchlého, něco jako "... však vy ještě budete čumět!"

Tady fotograf zachytil V. H. ve vzácném okamžiku upřímnosti, kdy říká (i když ne nahlas, vždyť má dobré vychování): "tak už mě sakra vyfoť dědku a nezdržuj"

A tohle je druhá přirozenost V.H., když dědek zdržoval a fotil dál. Totiž všimněte si, jak umí krásně pokukovat a házet očkem. Prostě házenkářka od pohledu.

Konec všem přetvářkám, tohle je pravá tvář V.H. Všimněte si detailu v pozadí. Jakmile Věra dostala balón, věděly jak spoluhráčky, tak soupeřky, že to mají marné a dál si nezahrají. Obvykle jen přihlížely a chystaly se na další rozehru, popř. se šly napít nebo upravit make-up. Také soupeřka (ještě nezkušená) brání jen symbolicky a jemně, aby to příště neschytala. Na snímku to není vidět, ale i brankářka raději branku vyklidila. Dnes už by to nebylo tak zlé, ale to víte, tehdy byly jiné míče a mít otisk šněrování na nose nebo dokonce i někde jinde docela zabolí.

Na tenhle živel byla jediná pomoc - chlap. A ten byl nalezen, podstrčen a bylo vymalováno. Tedy spíše zaděláno. Z V.H. byla náraz V.B. A aby toho nebylo málo, tak za chvíli byly dvě V.B. Ta druhá sem ale nepatří, ostatně už je z ní V.L. a musí se jí vykat, neboť je paní doktorka. Chlap, jakmile splnil svoji roli, byl odvržen a zapuzen. Věrka se mohla konečně rozvinout jako široká osobnost. Pustila se do toho s vervou sobě vlastní. Jejím tempu stačil málokdo, ale ona nepolevovala. Pracovala na sobě neustále. A my ostatní jsme si uvědomili, napřed jen nesměle, že v tom čtyřicátém devátém to přece jen bomba byla.

Věra se rozvívěla na rovině ...

...i v tatranských stěnách
(zde, pravda, až příliš opatrně),

...zkoušela to v letním horku na voru ...

... i v kurevský zimě v Alpách, ...

... pod dohledem, zda z vrcholového piva neloká příliš ...

...i bedlivě sledující, zda nešvindlují ostatní a
neberou si moc omáčky.

Přichází Milen

Právě když jsme měli pocit, že její osobnost je rozvinutá tak akorát, kde se vzal, tu se vzal, přichomýtl se Milen a bylo vymalováno podruhé.

Gabrovan zavedl přísný režim. Žádné nabízení rumu po celém vagóně nebylo nadále tolerováno. Napřed se musí Věrka naučit pořádně vařit po bulharsky všelijaké dobrůtky (zde nutno potvrdit, že to zvládla rychle a

dobře). Ale V. věděla, co dělá, že malý pramínek i velkou skálu podemele, takže za chvíli byl z Milena úplně jiný člověk. Ostatně to, co ho čeká, měl v manželské smlouvě černé na bílém. (Teď si uvědomuji, že jako garanti hrubě zanedbáváme kontrolní činnost.

MANŽELSKÁ SMLOUVA

SMLUVNÍ STRANY MAJÍCE NA PAMĚTI
ODVĚKOU POSVATNOST SVAZKU MANŽELSKÉHO,
ROZHODLY SE STVRDITI IRACIONÁLNÍ SVŮJ
ŽIVOTNÍ CROK NÁLEŽITĚ UZAVŘENOU
SVATEBNÍ SMLOUVOU.

ŽENICH:

- PROHLAŠUJE, ŽE SE ZEIKÁ ÚLOHY BIOLOGICKÉ
PERIFERIE POČÍTACÍ VE PROSPĚCH
ADEKVÁTNÍHO VZTAHU K MANŽELCE
- PŘEBLÍŽIT SE K RODINNÉMU STANDARTU
HLADINY $C_{245}OH$ V KRVÍ.
- POSTUPNĚ SI OPATŘIT TOTÁLNÍ
ENDOPROTEZY KLOUBŮ.
- BUDE RESPEKTOVAT PŘÍSLUŠNOST
NEVĚSTY KE SDRUŽENÍ "VĚRNET", VČETNĚ
PRÁV A POVINNOSTÍ PLYNoucÍCH
Z PŘEDPLATNÉHO VE STAROBINCI.

NEVĚSTA:

- SAMOSTUDIEM SI OSVOJÍ JIHOVÝCHODNÍ
SLOVANSKÝ JAZYK.

- SOUSTAVNĚ SI BUDE ZVYŠOVAT KVALIFIKACI
DOMACÍ SAMARITANKY.
- K PARTNERSKÉMU LOUDĚNÍ BUDE
VYUŽÍVAT REKONSTRUOVANÉ BEDERNÍ
ROUŠKY Z PEŘÍ.
- BUDE VZORNĚ PĚČOVAT O JETI
DĚTÍ SVÝCH I VYVDANÝCH A V PŘÍPADĚ
NADMĚRNÉHO VÝMĚRU BYTU NASADIT
I VLASTNÍ TĚLO.

SPOLEČNĚ:

- BUDOU SE STARAT O VZKVĚTÁNÍ
SAMOZAŘOBITELSKÉ RODINNÉ SFÉRY.
K TOMU ŽENICH ZAJISTÍ ZVÝŠENÍ VÝNOSŮ
OBILOVIN A NEVĚSTA ZÍSKÁ PILOTNÍ
FRŮKAZ NA DROBNÉ KULTIVAČNÍ
MECHANISMY.
- MANŽELE PROHLAŠUJÍ, ŽE SI VZÁJEMNĚ
SDĚLILI POČET DOSAVALNÍCH DĚTÍ
A ALIMENTAČNÍCH ZÁVAZKŮ.
- MANŽELE VELKORYSE ODPOUŠTÍ VŠEM,
KTERÍ JE DO TOHOTO SVAZKU VEHNALI.

- KAŽDOROČNĚ VE VÝROČNÍ DEN SVATEBNÍ
VYMĚNÍ SI SVÉ ROLE MANŽELSKÉ
A NÁPRAVNA OPATŘENÍ NECHAJÍ
SCHVÁLIT GARANTŮM MANŽELSKÉ
SMLOUVY.

GARANTI:

Zdeněk Vlček
Karel Pavella

Milan Tůma
Jiří Hrabec

Miroslav Holý
Karel Klán

Štěpán Přemyslov
Janek Michovský

Karolína Rybníková
Václav Malý
ALEX RIBAK

NEVĚSTA:
Jiří Hrabec - Blah
V. K. K. K.

ŽENICH:
Miroslav

JEVIŠOVICE

20. 4. 1989

Ani svatba s Gabrovanem nemusí nutně znamenat konec všeho. Nakonec musela ze svých pevných zásad ustoupit obě postižená individua, a jak se naštěstí ukázalo později, tím správným směrem. Ono to ostatně ani jinak nešlo, smlouva je přece smlouva, to není cár papíru. Takže V. se naučila vařit jihoslovanské speciality, Milen potlačil svůj odpor k fernetu a ve sloučených rodinách nastal dynamický rozvoj všech a všeho. Pravda, nebylo to vždy snadné. Tak třeba Milenova neznalost účinků fernetu byla donebevolající, jinak by vůbec nemohl vypustit tu známou hlášku o V. oteklé z chlastu. Nejenže to po půl litru této lihoviny není ani u začátečníka teoreticky možné, natož pak u mnohem zkušenější Věry. Je tedy faktem, že oteklá byla, a že odlišit delirium od senné rýmy může být pro inženýra, navíc skoro abstinenta, nad rámec běžných znalostí, ale i tak... Za pár let už byl samozřejmě Milen dál a podobných záměn se už nedopouštěl.

Nové možnosti

Do toho přišel samet. Tuto dobu, plnou nadšení, nadějí a využitých i zmařených šancí, kdy jsme ještě byli plní síly a elánu, najednou vystřídala práce, přesčasy, nasranost i úspěchy, odpovědnost a starosti. Možností je naráz moc, ale je málo času. Takže jen pár připomenutí ze života naší Věrky.

Náhle se otevřel svět. Místo Tater nebo Pirinu jsme se začali tlačit do Alp, kvetla příkopová turistika kapitalisté se nestačili divit, jací exoti jim chodí po ledovcích.

Pokud máte pocit, že na obrázku Věrka není, tak se mýlíte, neboť je v tom zasypaném stanu vpravo, a raději ani nevylezla. (Z výstupu na Velkého Benátčana tedy Grossvenediger. Začalo sbírání prvních zkušenosti z velehor).

Dobrodružná výprava do Alp. Švýcarsko, Bernské Alpy, září 1992. Testujeme socialistické vybavení na ledovci. Věrka ještě není oteklá, ani naše obličeje nejsou spálené. Obojí se změnilo již druhý den po výstupu na Oberaarjoch Ht. Švýcaři z našich svářečských brýlí (kus za 5,- Kč) padali do mdlob.

Nakonec jsme to jakžtakž zvládli. Věrka se nechce fotit, protože je pěkně oteklá, dle Milena z chlastu. (Oteklí jsme byli všichni, krém s faktorem 3 na ledovci vůbec nefungoval. Věra však napuchla docela spektakulárně. Jak se ukázalo o rok později, na vině byla dost nepříjemná alergie na alpskou květenu a možná na hory vůbec, neboť od té doby s námi do hor jezdit odmítá). Zajímavé je, že dříve v Tatrách oteklá nebyla. Možná to bylo proto, že ještě nebyl znám Tatranský čaj různé voltáže.

Oslavy oslavy, my pijeme na zdraví (padesátníků a padesátnic)

Jíroušek, řečený Šody, slaví padesátiny s kankánovými tanečnicemi

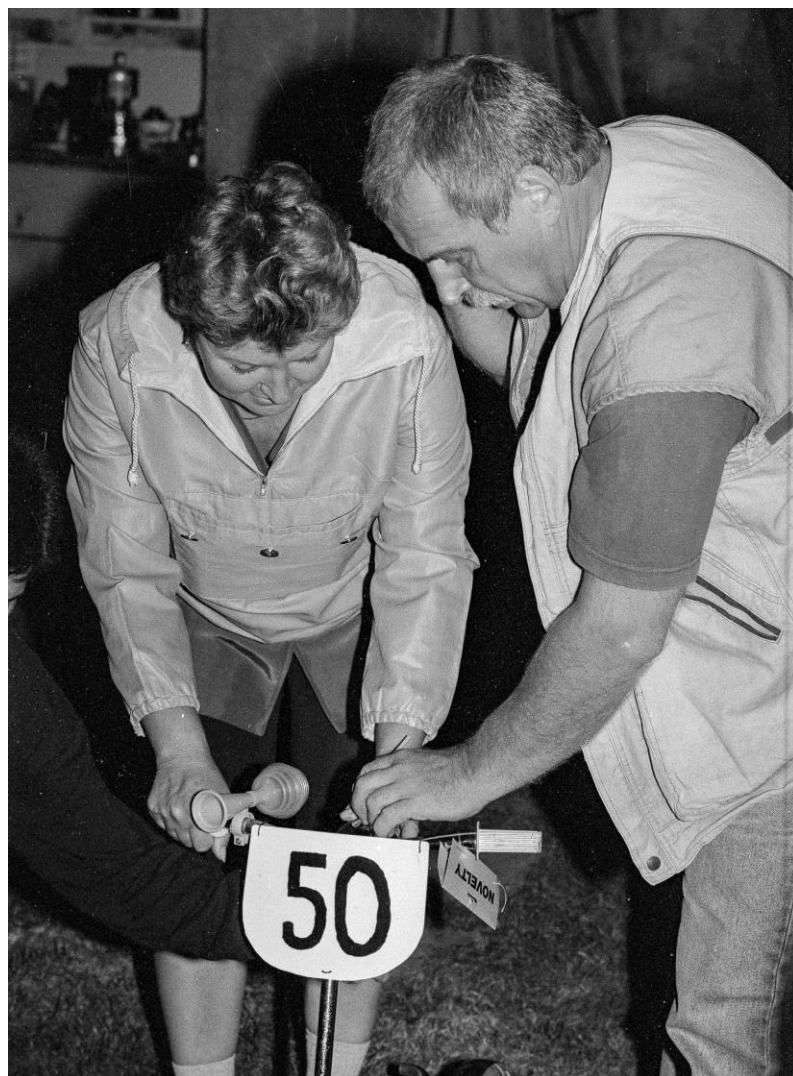
Věra slavila v Bílovicích

Padesát lahví Věruščina jubilejního

Vzhůru do dalších padesáti

Také Alča se padesátin dočkala (a dostala padesát sukének a padesát květináčů). Oslavy pojaté ve stylu „hradní paní a její poddaní“ se konaly ve zřícenině u Adamova a gradovaly dortovou bitvou.

Ani při oslavách se nesmí
zapomenout na sport

Ani při sportu nesmí přijít zábava zkrátka,
aneb Věrka opět na stole

Jedovnice 2002

Po pálení čarodějnic v Bílovicích 2002. Divíte se, že Přemovi z toho zešedivěly fousy?

Eva alias Lotraska slaví padesáté narozeniny v Bílovicích (2003).
I když to tak nevypadá (a ani Eva to ještě netuší), tohle všechno jsou Maorové, puncovaní kanibalové

Bílovice - pálení čarodějnic 2004. Zjevně neúspěšné.

V. zahajuje zkušební jízdou provoz na První Bílovické lanovce-pozemní.
(Památné Milenovy narozeniny 2004)

Rezavý mužiček 2004 - Věra ve finiši poráží i mladé kuny,
když se tentokrát podařilo na kole nezabloudit

U této fotky z Přemečkových padesátin mám titulek "Rozdejchá Věrka ty kůže?".
Nevíte někdo, o čem šla tehdy řeč?
(Nakonec to ovšem s přispěním čerstvého vzduchu dala.)

Záchrana aviatika hlídkou pobřežní stráže na šedesátinách Mirka Kroniky 2007.
Z natáčení seriálu Pobřežní hlídka, probíhajícího na pobřeží Labe. Scéna na písčité pláži
se líbila hlavně místním uklízečkám

Věrka a Sebastián (2007)

Tím se pomalu plynule dostáváme k mezníku, nezvratitelnému faktu, že naši Věrce už odbilo šedesát. Stala se z ní definitivně stará bába, což bylo nutno OSLAVIT, to se nebude opakovat

Věrka už má šedesát!

Napřed suchá fakta, ale ta stejně každý zná. Věruška slavila své šedesátiny u Radima v hájovně, posazené v krásném koutu Vysočiny. Samotná hájovna byla, a pořád je, doslova napěchována spoustou vzpomínek na časy staré, slavné a zašlé. Nicméně to nebylo na pořadu dne. Na pořadu bylo prasátko a bečka, poté (nikoliv zrovna v tomto pořadí) také utopenci pojatí nikoliv modře, ale trojbarevně, polívka ze tří slepic (o barvě se nic neví), rohlíčky ořechové, táč rybízový, dort-pusinka, šampáno bez jahod - když ty dozrály, nebylo už zase žádné šampáno - a spousta dalších dobrůtek, které jsme pojedli a na něž si právě nemohu vzpomenout.

Oslava měla několik zlatých hřebů. Prvním byla brána, nahrazující dvěře a z níh plynoucí dvěřovka. Myslím, že obrázek říká vše. Nerad to říkám, ale musím - někteří šli více než jen třikrát.

Kultura byla zajištěna známou skupinou Vesele É - dalšího komentáře netřeba, snad jen to, že konečně se naučili správně závěry a Vrchní Konečník byl velmi spokojen po celou produkci.

Bombou číslo jedna bylo duo P.M.S. Námět sice nebyl právě nový, zápletky spíše plytká, ale to provedení! Nejenže kostýmy byly velmi zdařilé a vhodné i pro malé diváky, ale dialogy plynuly ve verších a herci se tak dokonale vžili do svých rolí, že jsme měli o vlka skutečně strach, neb jsme čekali, jak bude vlk Karkulku hltat a myslivec jej párat.

Vlk ovšem nakonec Karkulku nesežral a taky chyběl myslivec (kameny do břicha by se našly!). Tím pádem se nekonal ani happyend - ale možná, že jsem jen ve všeobecném smíchu nějak ztratil pointu. Akorát vím, že v košíčku byl dort a nedal se jíst.

Největšímu ohlasu se těšilo vystoupení, které bych nazval baladickou feérií, kdybych věděl, co to slovo znamená, s velmi nejasným tématem, ale dokonalým, až naturalistickým provedením, přestože kostýmy byly spíše symbolické.

Myšlenkový základ byl položen v baladě* o Bílovické Věře, zkomponované jistým Ježkem na text Jiřího S. I výprava byla moderně minimalistická, což ponechávalo zaujatým divákům prostor pro fantazii.

Pro nechápavé: *Porodní babice Její Výsost Dražka se právě snaží přivést na svět nemluvně Radima, z něhož už čouhá hlavička. Proč jí u toho asistuje Jana jasné není, přesto se však zamýšlené po jistém cloumání podařilo. Byl to opravdu těžký porod. Ke cti batolat budiž podotknuto, že všechny pleny byly vráceny a nepoužité.*

(Jen Karel, jak již bývá jeho dobrým zvykem, vzal svoji roli batolete skutečně doslova a již v předstihu si nechal vytrhat všechny zuby a ostříhat vlasy. Malá chyba se mu sice vloudila, ovšem úsilí, s jakým sosal rum z láhve, bylo příkladné. Taky u toho cosi pokřikoval, rozumět mu ale pohříchu nebylo, protože strašně šišlal.)

* viz příloha

Když žena cítí potřebu vyjádřit své city baletní kreací,
tyč si vždycky najde

Druhý den, po jistém váhání a čekání, než se všichni probudí, a rozhodování, zda kolmo či pěšmo, jsme se vydali na pochod do hospůdky ve Veselíčku. Místo jednoho piva jsme tam nakonec zůstali na hodně piv a veselých tácků, neboť to byla hospůdka kouzelná. Pivo s obláčkem za 15 bylo zázrak samo o sobě. A to nemluvím o paní inženýrce výčepní anebo půldruha století starém orchestrionu, kterému Přema and his boys konkurovali jen s nejvyšší námahou. Ať už hudbu vyluzoval stroj či kapela, naše dámy nezahálely.

Tak se přihodilo, že cesta zpět byla velmi veselá a zavedla nás ještě do Jámy, kde byla další restaurace, svatba a tím pádem i svatební polévka. Logistika však nebyla zrovna jednoduchá. Úplně na začátku Radim odjel komusi na kole na chalupu, což cyklisty vedlo ke hře škatule, škatule hejbejte se.

Nato se Pepuška rozhodl, že půjde zkratkou, pak že nepůjde vůbec a odložil se na louku. Naštěstí se našla zachránkyně a přivedla ho k rozumu i zpět na správnou cestu. Mezitím ale zahaprovali další poutníci a odmítali pokračovat. No nakonec jsme domů dorazili.

Strach ze stáří vede k pařbám,

(Pepuška šedesátiny)

dočetl jsem se tuhle v novinách. Jako obvykle to prý vyzkoumali vědci. Ani to zkoumat nemuseli, tady se splést nešlo. Záminkou k pařbě může být doslova cokoliv, takže strach ze stáří určitě taky. Dokonce se mi zdá, že stejně, jako mávnutí motýlího křídla u Amazonky může (prý) vést k cyklonu na Floridě, k pěkné pařbě může (zcela určitě) dojít už při pouhém pocitu, že někdo by něčím mávat i jen mohl.

Reminiscence na slavnou inscenaci baletu *Labutí jezero* aneb Přemeček slaví šedesát

(Janinka slavila padesátku)

[D:\My_Internet\Web4u\photo\hrubeskalý\index.html](D:\My_Internet\Web4u\photo\hrubeskalý\index.html) Tohle není socha Sebestředného, jak je ostatně na první pohled vidět, ale někoho úplně jiného.

To, že Sebestředný ještě sochu nemá, by se řešit jistě mělo. Předem je však zřejmé, že spotřeba materiálu by byla enormní. Je třeba počkat, až nám trochu seschne.

Čerti a andělé aneb oslava narozenin Evy (70) a Radesa (60) v Křižánkách

Nehledaná taneční kreace se (ostatně jako vždy) odbývala na stole. Hudebníkům to bůhvíproč dost vadilo.

Pavel řečený Kubešáre slaví padesát

Vysoké umění na telegrafní třídě – Telegraph Road Song. Telegrafní sloupy byly vybaveny malovanými izolátory a některé úspěšně předváděly, že jsou dřevěné (foto z nácviku).

Sport nesmí být zanedbáván. Ostatně balón
nebo koule – obojí je kulaté.

Vánoční výlet 2015.

Tradice je tradice a tak výlet byl se vším všudy, jen sněhu nebylo.

Alkohol a já. Tentokrát se konference musela bohužel obejít bez Věrky (2016)

Country bál 2016

2017-Královna slaví 70. Hlavní atrakce – vrtulník – sice nemohl kvůli počasí vzlétnout, ale i tak se to vydařilo a pro královnu přijel kočár

Sedmdesát slavil i Jarda

Sem přijde zpráva, že i Věrka už má sedmdesát, až se to pořádně oslaví.
Ovšem brexit se pořád táhne...

Bílovická balada na oslavu šedesátin Věrušky

Kapela:

Poslyšte Bílovickou baladu
o životní pouti Věrušky Matevové
Bílovická hacienda dřímá
nad údolím kalné Svitavy
v kuchyni u okna zavzpomíná
na strašlivé věků dálavy
Věrka s čiší červeného vína
slzy se jí derou do očí
z toho vína když málem usíná
Milén se v kuchyni otočí

Šrut'as :

a zašveholí

Všichni:

Když byla maličká ta naše Věruška
tak měla očička jako ta берушка
když z ní byla Věra, měla v rukách péra
nechala mazlenou, mydlila házenou

Šrut'as :

to byla síla

Kapela:

Její srdce tlouklo vždycky za pět
když se zjevil motýl Otakar
ani jeden krok nevedl nazpět
ani jeden den nebyl na zmar (ani noc)
jenže někdy to ztraceně klouže
když zůstala sama, ztracená
kdopak jí pomůže z téhle louže
naštěstí potkala Miléna

Šrut'as :

a to je džentlmen !

Všichni:

Jejej to letí, najednou má děti
její srdce tlučte za pět, zvesela si může zapět
na každém kroku je jí do skoku
jenom když příliš jásá - co to u d'asa?

Šrut'as :

no co?

Kapela:

Milén na ni přísným okem zírá
proklet budiž třeba Manitou
jiná je jeho v pití vína míra
nechce ji viděti nalitou
jenže to by bylo na zapřenou
to by svět byl takhle maličký
kdo by nám s náručí otevřenou
kdo by nám rozdával hubičky

Šrut'as :

kdo?

Všichni :

No přece Věrka, ta naše Věrka,
kamarádkám kytička, kamarádům hubička
jejej to letí a ty její děti
včera to byla Věrka, dnes je babička

Šrut'as :

a jaká!

Kapela:

Podívejme, milý světe, láska jak u dětí kvete
ááá jedna - ááá dvě - ááá tři - ááá čtyři - ááá pět
pět vnoučat už řve na svět
aby to nebylo málo
ááá šesté - ááá sedmé zazpívalo
odpočiň si maličko
a do práce, babičko!

Všichni:

Ta naše Věrka, má v rukách pérka
s Milénem po boku má jiskru ve voku
při vší té pílí na těle sílí
ta naše Věruše věru je Venuše.